

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 8. Monstrosi superbarum fæminarum sumptus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

strosus, in feminis scilicet erit formosus?
Enimvero hoc est, quod eas serpentibus
aut etiam draconibus similes facit: nam
& hi vermes, & stelliones, & basilisci eius-
modi post se syrma trahunt.

§. VIII.

Monstruosi superbarum feminarum sumtus.

Quid si in medium adducam vitium,
quod ex hominibus camelos, immo ele-
phantos, immo plus quam insulares ba-
lænas facit? Nihil fingam, vera dicam, &
nemo credet, nisi digitis monstrata. Sunt
in quodam loco fæminæ tam magnæ, ut ijs
vestiendis non vnus, non duo, non centum
sartores sufficiant; sed ut tegantur, totæ
debent nationes laborare. Sunt tam ro-
bustæ, ut totos agros & fundos possint
manibus & digitis portare. Sunt tam vali-
dæ, ut capiti domos, & arces, & turres
imponant. Sunt tam formosæ, ut velut
cælum stellatum luceant. Sunt tam artifi-
ciosæ, ut, qualemcunque, vel capillum, vel
vultum optant, hominibus ostendant.
Quis hæc omnia non putet iudicetue esse
plusquam monstruosa? Super quæ accedit,
quod sexum mutant, quoties volunt; ut
in equis & fenestris viros existimes te vi-
dere,

dere, quas paulò priùs audisti puellas nominari. Nec sanè pauca sunt tales: crebrò occurrunt, immò in oculos nostros incurrunt. Non est hæc mea fictio. Dudum hæc omnia, & plura scripsit Tertullianus. Scripserunt & alij Patres. Quia Ethnici quoque ipsi scripserunt, quando intolerabilem mulierum superbiam atque luxum exaggerarunt. Iunones nostræ, Nymphæ Palatinæ, mulieres extra aulam aulicæ, sunt tales. An non pro vnica tegenda & vestienda totæ laborant nationes? an non necesse fuit, vt pro vna Cleo-

Tertull.
lib. de habitu mulierum
cap. 1.

patra, aut Messalina Milesij onus tonderent, & Seres arbores nerent, & Tyrij tinguerent, & Phryges insuerent, & Babylonij intexerent, & margarita canderent, & Ceraunia cornescerent? In sandalia vnus reginæ quot vrbes sumtum conferunt? Antiqua res est superba prodigalitas. Nam & Pindarus *Agrigentum sacrum* idcirco appellat, quòd olim Proserpinæ à Ioue assignatū fuisset in ἀνακαλυψήσια, id est, cum primùm se vi-

Plutarch.
in Timoleonte
Athen.
l. 1. c. 30.

sendam sponsa præberet. Plutarchus, ob eandem caussam, totam scribit *Siciliam sacram*. Athenæus memorat, subacta à Persis Ægypto, Anthyllam urbem dari solitâ

regis

regis vxori in *calceamenta*. Herodotus tradit, plurimos pagos, in quibus fixerat tabernacula, Parysatidi reginæ datos in *cingulum*, vt Muretus legendum putat, qui etiam testatur, Lutetiæ Parisiorum, vectigal quoddam ex vino, appellari vulgò *cingulū reginæ*. Quam tamen summā multæ Deum amantes matronæ, etsi in superbiam ab alijs destinatam & consumtam, ipsæ potiùs in cultum & honores diuinos, animarumq; salutem conuerterunt. Quod narrat factum Horatius Tursellinus, cùm scribit, pensionem quandam aureorum quadringentorum in Canacapolas Christianorum in India, à Lusitaniæ rege reginæ vxoris, crepidarum & foccorum nomine, jam olim S. Francisci Xauerij rogatu attributam, pensitari. Ex his censibus perspicere potest, quàm verè dixerit Tertullianus: *Breuisimis oculis patrimonium grande profertur. Uno lino decies sestertium inseritur. Saltus & insulas tenera cervix fert. Graciles aurium cutes Kalendarium expendunt, & sinistra per singulos digitos de saccis singulis ludit. Hæ sunt vires ambitionis, tantarum usurarum substantiam uno & muliebri corpusculo baiulare. Vides robustas feminas?*

Herodot.
lib. 2.

Horat.
Tursell.
lib. 2. de
vita S.
Francisci
Xauerij
cap. 2.

Tertull.
loc. cit.

Plin. l. 9.
c. 35. nat.
hist.

minas? quibus in capite lucet gemma tribus arcibus emta, & de turrata capillorum structura pretia domorum exsplendescunt. Quot talenta in Cleopatrae auri-
bus pependerunt? Duo fuerunt maximi
viones per omne auum. Virumq; possedit
Cleopatra Aegypti reginarum nouissima, per
manus Orientis Regum sibi traditos. Hac cum
exquisitis quotidie Antonius saginaretur epulis, superbo simul ac procaci fastu, ut regina
meretrix lautitia eius omnem apparatusq;
obtrectans, querente eo, quid astrui magnificentia possit, respondit unâ se cœna centies
H.S. absumpturam. Cupiebat discere Antonius, sed fieri posse non arbitrabatur. Ergo
sponsonibus factis, postero die, quo iudicium agebatur, magnificam aliâs cœnam, ne dies periret, sed quotidianam Antonio instituit, irridenti, computationemque expostulanti. At illa corollarium id esse, consumpturamq; se in eâ cœna taxationem confirmans, solamq; sexcenties H.S. cœnaturam, inferri mensam secundam insit. Ex precepto ministri unum tantum vas ante eam posuere aceti, cuius asperitas visq; in tabem margaritas resoluit. Gerebatq; auribus tum maxime singulare illud, & vere unicum natura opus. Itaque, exper-
Etante

Et ante Antonio, quidnam esset actura, detractū alterum merfit, ac liquefactum absorbuit. Iniecit alteri manū L. Plancus index sponsionis eius, eum quoque paranti simili modo absumere, victūmq; Antoniū pronunciauit, irato homine. Comitetur fama unionis eius parem, capta illa tanta questionis victrice regina dissectū, ut esset in utrisq; veneris auribus Roma in Pantheo dimidia eorum cœna. Nimirum, ut Satyricus dixit:

Nil non permittit mulier sibi, turpe pu- Iuuenal.
tat nil, sat. 6.

Cum virides gemmas collo circumdedit,
& cum
Auribus extensis magnos committit
elenchos.

§. IX.

Monstrosus feminarum virorumq; fucus.

Si formam stellati in hoc sexu cæli, si artem vultus & capillorum colorem mutandi dici tibi cupis, *Habitus feminae*, ait Tertull. lib. de habitu mulierum cap. 4.
Tertullianus, duplicem speciem circumfert, cultum & ornatum. Cultum dicimus, quem mundum muliebrem vocant: ornatum, quem immundum muliebrem conuenit dici. Ille in auro, & argento, & gemmis, & vestibus deputatur: iste in cura capilli, & cutis,

&